

opusdei.org

Decretul asupra virtuților eroice ale fondatorului Opus Dei (9.4.1990)

„Christum Regnare volumus“ („Vrem ca Cristos să domnească!“). Acesta este programul lui Monsenior Escrivá, „a pune pe Cristos în vârful tuturor activităților omenești“: din toate mediile și profesiile.

08.04.1990

„Toți credincioșii, de orice condiții și stare, sunt chemați de Domnul, fiecare pe calea sa, la perfecțiunea sfințeniei Tatălui“ (Conc. Vat. II. Const. dogm. *Lumen Gentium* nr. 11).

Cu proclamarea vocației sfințeniei tuturor celor botezați, –aspectul recunoscut ca „cea mai caracteristică și, pentru a zice așa, scopul final al al Magisteriului conciliului“ (Paul al VI-lea, Motu proprio *Sanctitas clarior*, 19-III-1969)– strălucește conștiința pe care Biserica o are de sine însăși, de a fi un mister al comuniunii oamenilor cu Dumnezeu.

Contemplând acest mister, Mireasa lui Cristos, de asemenea, Își vede confirmat nepuizabilul patrimoniu, ce constituie propria sa istorie și ascultă ecoul mărturiei acestor vestitori de sfințenie pe care Duhul dătător de Viață îi scoate la iveală în toate timpurile, pentru a atrage pe

oameni să îmbrățișeze planul mântuirii.

Slujitorul al lui Dumnezeu, Josemaria Escrivá de Balaguer, este unul dintre acești martori, nu numai prin fertilitatea exemplului pe care l-a dat cu viața sa, ci și pentru forța specială, prin care, în coincidență profetică cu Conciliul Vatican al II-lea, a încercat încă de începutul slujirii sale, să propage chemarea evanghelică a tuturor creștinilor: „Ai obligația de a te sfinți. – Și tu. (...) Tuturor, fără excepție, le-a zis Domnul: „Fiți desăvârșiți, precum Tatăl meu ceresc desăvârșit este“ (Drum, nr. 291); „Aceste crize mondiale sunt crize de sfinți“ (ibid., nr. 301).

Munca, loc de întâlnire cu Dumnezeu

Printre varietățile căilor de sfințire creștine, calea parcursă de Slujitorul lui Dumnezeu arată, cu transparență specială, toată radicalitatea vocației

baptismale. Datorită unei percepții foarte profunde a misterului Cuvântului Întrupat, Mons. Escrivá a înțeles că, în inima omului renăscut în Cristos, întreaga structură a realităților omenești se îmbină cu economia vieții supranaturale, preschimbându-se în loc și mijloc de sfințire. Chiar de la sfârșitul anilor douăzeci, Slujitorul lui Dumnezeu, autentic pionier al *intrinsecei unități a vieții creștine*, a dus la plinătatea contemplării tuturor căilor pământești și i-a chemat pe toți credincioșii, pentru a se insera în dinamismul apostolic al Bisericii, fiecare în locul pe care îl ocupă în lume.

Acest mesaj de sfințire întru realitățile pământești și pornind din ele, se arată actual în mod providențial în situația spirituală a timpului nostru, atât de preocupat în exaltarea valorilor umane, dar, de asemenea, predispus să cedeze la o

viziune imanentistă care înțelege lumea ca fiind separată de Dumnezeu. Mai mult decât atât, prin invitarea creștinului să caute unirea cu Dumnezeu prin muncă -sarcină și demnitate perenă a omului pe pământ-, actualitatea acestui mesaj este menită să dăinuie, deasupra schimbărilor timpurilor și ale situațiilor istorice, ca o sursă inepuizabilă de lumină spirituală.

„Christum Regnare volumus“ („Vrem ca Cristos să domnească!“). Acesta este programul lui Monsenior Escrivá, „a pune pe Cristos în vârful tuturor activităților omenești“: din toate mediile și profesiile. Serviciul lui eclezial a provocat o mișcare de ascensiune spre Dumnezeu a oamenilor implicați în realitățile temporale, în conformitate cu promisiunea Mântuitorului în care slujitorul lui Dumnezeu a văzut reflectat nucleul fenomenului pastoral al Opus Dei: „Et ego, si

exaltatus fuero a terra, omnia traham ad meipsum" " (Ioan XII, 32). („Iar eu, când voi fi înălțat de pe pământ, îi voi atrage pe toți“). În această creștinare „ab intra“ (din interior) a lumii se află valoarea contribuției Monseniorului Escrivá de Balaguer la promovarea laicilor.

Chemarea lui Dumnezeu

Slujitorul lui Dumnezeu a fost născut la Barbastro (Spania), pe 9 ianuarie, 1902, părinții fiind profund creștini. De la vârsta de cincisprezece ani, a avut primele semne prevestitoare ale vocației și, deși nu știa încă conținutul exact al planului divin, a decis să devină preot pentru a fi pe deplin disponibil voinței lui Dumnezeu. A fost hirotonit preot la Zaragoza, pe 28 martie, 1925. Mai târziu s-a mutat la Madrid, unde pe 2 octombrie 1928 a văzut că Domnul îi cerea să realizeze Opus Dei.

După ce a invocat de mai multe ori lumina cerului cu cuvintele orbului din Ierihon, „Domine, ut videam!“ (Luca XVIII, 41) („Doamne, să vadă!“) – în acea zi slujitorul lui Dumnezeu, a înțeles pe deplin misiunea „veche și nouă precum Evanghelia“, pentru care a fost destinat: a deschide credincioșilor din toate categoriile sociale o cale sigură de sfințenie în mijlocul lumii, prin exercitarea activităților profesionale și prin îndeplinirea sarcinilor de zi cu zi, fără a schimba starea lor și făcând, în același timp, totul pentru dragostea lui Dumnezeu.

La scurt timp după aceea, pe 14 februarie 1930, a înțeles, cu harul lui Dumnezeu, că Opus Dei ar trebui să dezvolte apostolatul și în rândul femeilor. Și pentru a realiza această sarcină și-a depus toate energiile, mereu cu încurajarea și binecuvântarea episcopului.

De la început, a desfășurat un vast apostolat în mediile sociale cele mai variate, în special pentru cei săraci și bolnavi, care își consumau viețile în suburbiile și spitalele din Madrid. În timpul Războiului Civil din Spania a cunoscut o atitudine anti-religioasă feroce și violentă și, în ciuda acestor lucruri, a dat dovezi zilnice de eroism, dezvoltându-și necontenit activitatea de rugăciune, pocăință și dăruire preoțească neîncetată.

Curând el a fost înconjurat de o îndesată faimă de sfințenie. Imediat după război, a fost invitat de către episcopii să predice exercițiile spirituale pentru cler și a contribuit la reînnoirea vieții religioase din țară. De asemenea, numeroase ordine și congregații religioase au venit să-i solicite grija pastorală. La un moment dat, Domnul a permis să cadă pe umerii Slujitorului lui Dumnezeu crucea neînțelegerii, la care Escrivá a răspuns întotdeauna

cu iertare, ajungând până la a-i considera pe detractorii săi ca adevărați binefăcători.

Roadele Crucii

Crucea a înmulțit binecuvântările cerești și apostolatul Slujitorului lui Dumnezeu s-a răspândit cu o rapiditate uimitoare. La data de 14 februarie 1943 a fondat Societatea preoțească a Sfintei Crucii, inseparabil unită cu Opus Dei, care, pe lângă faptul că a permis hirotonirea membrilor laici ai Opus Dei și încardinarea lor în slujba Lucrării, mai târziu, de asemenea, a îngăduit ca Preoții încardinați în dioceze să împărtășească spiritualitatea și ascetica Opus Dei, căutând sfințenia în exercitarea îndatoririlor preoțești, și depinzând numai de episcopul ordinar al lor. Lucrarea desfășurată în acest domeniu de către Slujitorul lui Dumnezeu, personal sau prin

intermediul Societății preoțești a Sfintei Cruci, face din el un exemplu strălucitor de zel pentru formarea preoțească. În 1946, slujitorul lui Dumnezeu s-a stabilit la Roma. În 1947 și în 1950 a primit aprobarea a Opus Dei ca instituție de drept pontifical. Cu iubire neobosită și cu speranță activă a ghidat expansiunea Opus Dei în întreaga lume, desfășurând o întinsă mobilizare a laicilor conștienți de responsabilitatea lor în misiunea Bisericii. El a dat viață inițiativelor de frunte în evanghelizare și promovare umană, a suscitât peste tot vocații preoțești și călugărești, a făcut călătorii extenuante prin Europa și America, răspândind doctrina Bisericii cu credința puternică. Și, mai presus de toate, s-a consacrat formării membrilor Opus Dei -preoți și laici, bărbați și femei-, ducându-i la o viață lăuntrică solidă, la un zel arzător arătat în angajamentul personal de a dezvolta

un apostolat pătrunzător și la o aderare exemplară a Magisteriului Bisericii. „Omnes cum Petro Iesum pe Mariam“ („Toți cu Petru la Isus, prin Maria“) a fost aspirația neobosit predicată și practică de către Slujitorul lui Dumnezeu, de la primii ani de preoție.

Contemplativ în mijlocul lumii

Cu toate acestea, trăsăturile cele mai caracteristice ale sale nu sunt de găsit numai în darurile extraordinare ca om de acțiune, ci și în viața lui de rugăciune și în acea experiență asiduă de uniune cu Dumnezeu care au făcut din el un contemplativ itinerant. Credincios carismei primite, a fost un exemplu de eroism, exprimat în situațiile cele mai obișnuite: în rugăciunea constantă, în mortificarea neîntreruptă „precum sunt bătăile inimii“, într-o prezență constată înaintea lui Dumnezeu, capabil de a

atinge înălțimile uniunii cu Domnul în mijlocul zgomotului lumii și în intensitatea unei munci neîncetate. Constant cufundat în contemplarea misterului trinitar, a stabilit în sensul de filiația dumnezeiască în Cristos, temelia unei spiritualități în care tăria credinței și îndrăzneala apostolică a carității se combină armonios cu încrederea filială în Dumnezeu Tatăl.

Slujitorul lui Dumnezeu, iubitor pasionat al Euharistiei, a trăit jertfa altarului efectiv ca „centru și rădăcină a vieții creștine“. El a fost apostol neobosit al sacramentului Pocăinței, delicat devotat Mariei, „Maica lui Dumnezeu și Maica noastră“, Sfântului Iosif și al Îngerilor Păzitori“. O iubea pe Biserica cu toate forțele inimii sale preoțești, se oferea drept sacrificiu de ispășire și pocăință pentru păcatele prin care creaturile pătează fața maternală a Mariei. Deși

fecunditatea prodigioasă a lucrării sale s-a ivit în fața tuturor, el se considera doar o „unealtă neaptă și zădarnică“, „un fondator fără fundament“, un „păcătos care iubește cu nebunie pe Isus Cristos“.

Slujitorul lui Dumnezeu a murit la Roma pe 26 iunie 1975. La moartea sa, Opus Dei avea peste 60.000 de membri de 80 naționalități; preoții încardinați în Lucrare erau aproape o mie; operele apostolice -școli, universități și centre sociale-, printre alte multe s-au răspândit peste cele cinci continente. Scrierile slujitorului lui Dumnezeu, publicate în milioane de exemplare, se compară cu cele clasice din spiritualitate.

Faima de sfințenie

Faima de sfințenie a Slujitorului lui Dumnezeu dovedită cu prisos deja în timpul vieții sale, a cunoscut după moartea lui o extensie universală, ajungând în multe țări, să constituie

un adevărat fenomen de evlavie populară.

Cauza de canonizare a fost introdusă la Roma pe 19 februarie 1981. Au fost instruiți două procese de cercetare cu privire la viața și virtuțile a Slujitorului lui Dumnezeu, unul în Madrid și altul la Roma, care s-au încheiat, respectiv, la 26 iunie 1984 și 8 noiembrie 1986. Congresul Specific al Consultanților Teologi, care a avut loc pe 19 septembrie 1989 sub conducerea Promotorului General al Credenței, preacucernicul Monsenior Antonio Petti, a răspuns pozitiv la întrebarea cu privire la exercitarea eroică a virtuților de către Slujitorul lui Dumnezeu. În același mod s-a pronunțat Congregația Ordinară a Cardinalilor și Episcopilor, la ședință din 20 martie 1990, în care Raportor, preasfințitul Cardinal Edouard Gagnon.

Pontiful roman Ioan Paul al II-lea, după ce a primit de către subsemnatul cardinal prefect o relație diligentă și fidelă a tot ceea ce s-a subliniat mai sus, acceptând punctul de vedere al Congregației, a dispus să se pregătească decretul privind virtuțile eroice ale Slujitorului lui Dumnezeu .

Îndeplinită această cerință și convocați în ziua de astăzi Cardinalul Prefect, Raportorul al cauzei, subsemnatul Secretar și alții ca de obicei, Sfântul Părinte a declarat în fața lor: „Există dovezi ale virtuților teologice de credința, speranța și de caritatea, atât față de Dumnezeu cât și față de aproapele, și, de asemenea, ale virtuților cardinale de prudența, dreptatea, cumpătarea și tăria, cu alte atașate, în grad eroic, ale slujitorului lui Dumnezeu Josemaria Escrivá de Balaguer, Preot, fondator al Societatea preoțească a Sfintei

Cruci și Opus Dei, în cazul și în scopul de față.

Sfântul Părinte a dispus ca acest decret să fi făcut public și inclus în Actele ale Congregației pentru Cauzele Sfinților.

Dat la Roma pe 9 aprilie 1990

Card. A. Felici, Prefectul

Mons. E. Nowak, Secretarul

.....

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/article/
decretul-asupra-virtutilor-eroice-ale-
fondatorului-opus-dei-9-4-1990/](https://opusdei.org/ro-ro/article/decretul-asupra-virtutilor-eroice-ale-fondatorului-opus-dei-9-4-1990/)
(03.04.2026)